

Tieto tri...

Suspírium: „Viem, Hospodin, že človek nemá v moci svoju cestu, že nikto, kto chodí, neusmerňuje svoje kroky.“ (Jer 10,23) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 301. 1. verš „Boh náš je láska...”

Pozdrav: „V Boha, ktorého slovo chválím, v tohto Boha dúfam, nebojím sa. [...] V Boha, ktorého slovo chválím, v Hospodina, ktorého slovo chválím, v toho Boha dúfam, nebojím sa.“ (Žalm 56, 5.11.12a) Amen.

Suma evanjelia: je zapísaná vo Svätom Písme ako ju čítame v Evanjeliu podľa Lukáša v 15. kapitole v dvadsiatom až v dvadsiatom druhom verši takto: „Vstal teda a šiel k svojmu otcovi. Ešte bol ďaleko, keď ho otec zbadal. Zľutoval sa nad ním, pribehol k nemu, hodil sa mu okolo krku a vybozkával ho. Syn mu povedal: ‚Otec, zhrešil som proti nebu i proti tebe. Nie som viac hoden volať sa tvojím synom.‘ Ale otec povedal svojim sluhom: ‚Prineste rýchlo najkrajšie rúcho a oblečte ho! Dajte mu prsteň na ruku a obuv na nohy!‘ Amen.

Prosím, zaujmite si svoje miesta.

Pieseň: Chválospev č. 301. 2-4. verše: „Boh náš je láska...”

Vzdych: „Milovaní, teraz sme Božími deťmi a ešte sa neukázalo, čím budeme. Vieme, že keď sa zjaví, budeme mu podobní, lebo ho uvidíme takého, aký je. Každý, kto má túto nádej v neho, očisťuje sám seba tak, ako je on čistý.“ (IJn 3,2-3) Amen.

Lekcia: Prvý list apoštola Pavla Korintňanom 13. kapitola: *„Keby som hovoril ľudskými jazykmi, ba aj anjelskými, a lásku by som nemal, bol by som iba ako cvendžiaci kov a zvučiaci činel. A keby som mal aj dar prorokovať a poznal by som všetky tajomstvá a mal by som všetko poznanie a keby som mal takú silnú vieru, že by som hory prenášal, no lásku by som nemal, nebol by som ničím. Ak by som rozdal všetok svoj majetok, a ak by som vydal svoje telo, aby som sa mohol chváliť, no lásku by som nemal, nič by mi to neosožilo. Láska je trpezlivá, láska je dobrotivá, nezávidí, láska sa nevystatuje a nenadúva; nespráva sa neslušne, nehľadá svoj prospech, nerozčuľuje sa, nepočíta krivdy; neraduje sa z nepravosti, ale raduje sa z pravdy; všetko znáša, všetko verí, všetko dúfa a všetko vydrží. Láska nikdy nezanikne; prorocťvá sa pomínú, jazyky umlknú, poznanie bude prekonané. Lebo iba sčasti poznávame a sčasti prorokujeme. Ale keď príde to, čo je dokonalé, to, čo je čiastočné, sa pomínie. Keď som bol dieťa, hovoril som ako dieťa, zmýšľal som ako dieťa, usudzoval som ako dieťa. Keď som sa stal mužom, zanechal som detské spôsoby. Teraz vidíme len akoby v*

zrkadle, v záhade, ale potom z tváre do tváre. Teraz poznávam sčasti, ale potom budem poznávať tak, ako som bol spoznaný. Teraz teda zostáva viera, nádej a láska, tieto tri, ale najväčšia z nich je láska.“

Modlitba: Nebeský Otče náš skrze Ježiša Krista v spoločenstve Ducha Svätého. Ďakujeme Ti, že aj dnes smieme byť zhromaždení v Tvojom dome a v Tvojej prítomnosti. Ďakujeme Ti za deň Pánov, za dar spoločenstva, za Tvoje Slovo, ktoré je živé a mocné. Vyznávame, že často viac vidíme svoje starosti ako Tvoje zasľúbenia. Často viac počúvame hlas strachu ako hlas evanjelia. Často viac dôverujeme sebe ako Tebe. Preto Ťa prosíme: Otvor naše srdcia. Otvor naše mysle. Otvor naše uši. Daj, aby sme nepočuli iba ľudské slová, ale Tvoj hlas. Daj nám vieru vo vzkrieseného Krista. Posilni našu nádej. Rozhojni v nás lásku. Nech nás dnes vedie Tvoj Duch Svätý. Nech nás privedie bližšie k Tebe. Nech nás učí poznávať Tvoju vôľu. Trojjediný Bože náš, Otec, Syn a Duch Svätý, buď medzi nami, prehovor k nám a požehnaj nás. Amen.

Pieseň: Chválospev č. 294: „Haleluja! Česť a sláva...“

Vzdych: „Ako si vážim tvoje myšlienky, Bože, aký nesmierny je ich počet. (Ž 139,17) Amen.“

Biblický text: Prvý list apoštola Pavla Korinťanom 13. kapitola 13. verš: *„Teraz teda zostáva viera, nádej a láska, tieto tri, ale najväčšia z nich je láska.“*

Ježiša oslavujúce živé kresťanské spoločenstvo, milí bratia a drahé sestry!

Veľká noc nie je bez Veľkého piatku. Ale ani Veľký piatok nie je bez Veľkej noci. Veľké sviatky cirkevného roka máme za sebou. Vianoce: narodenie Pána Ježiša Krista. Kvetná nedeľa: slávnostný vstup Ježiša Krista do Jeruzalema. Veľký piatok: deň utrpenia Pána. Veľká noc: zmŕtvychvstanie Pána. Turíce: vyliatie Ducha Svätého na maloverných učeníkov. A dnes stojíme pred Pánom na Nedeľu Svätej Trojice. Nepýtame sa však len na to, čo bolo. Pýtame sa spoločne dnes, tu a teraz: Čo zostáva? Čo zostáva človeku po Golgote? Čo zostáva po utrpení? Po sklamaní? Po zlyhaní? Čo zostáva po Veľkom piatku? Viera? Nie. Učenikom zostal iba strach. Nádej? Nie. Učenikom zostalo len zúfalstvo. Láska? Áno. Ale nie ich láska. Božia láska - agapé. Láska Toho, ktorý tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nikto, kto v Neho verí, nezahynul, ale mal večný život.

(Jn 3,16) Láska Toho, Ktorý nastavil aj druhé líce. Láska Toho, Ktorý odpúšťal svojim nepriateľom. Láska Toho, Ktorý svojim vrahom zanechal dedičstvo – otvorené nebesá. Láska Toho, Ktorý po svojom vzkriesení vstupuje medzi tých, ktorí Ho opustili, zapreli a zradili. Mohli očakávať výčitky. Mohli očakávať súd. Mohli očakávať odsúdenie. Mohol sa ich spýtať: Tak kde bola vaša viera? Kde bola vaša odvaha? Kde boli vaše sľuby? Kde je Peter, ktorý bol pripravený položiť za Mňa svoj život? Čo sa stalo s tým kohútom, ktorého spev si tak dobre pamätáš? Namiesto toho však počujú: „Pokoj vám!“ (vid'. Jn 14,27)To je prvé slovo vzkrieseného Krista. Pokoj vám! Nie strach. Nie výčitka. Nie odsúdenie. Pokoj. Pokoj všetkým. A spolu s pokojom prichádza viera. „Nebojte sa. Ja som to.“ (Mt 14,27) Prichádza nádej. „Prijmite Ducha Svätého.“ (Jn 20,22) A prichádza zaslúbenie: „Ja som s vami po všetky dni až do konca sveta.“ (Mt 28,10) To všetko preto, lebo nás miluje. A niet väčšej lásky, ako keď niekto položí svoj život za svojich priateľov. Preto nás Boh nazýva svojimi. Človek. Božie dieťa. Brat. Sestra. Kresťan: Kristovi patriaci. Preto patríme do cirkvi a iba takto patríme do spoločenstva ľudu Božieho. Preto už viac ako dve tisícročia zvestujeme tú istú správu. Že Boh miluje človeka. A človek môže žiť z Jeho lásky.

Človek môže dúfať v mnohé veci. V úspech. V moc. V bohatstvo. V lesk tohto sveta. Môže si vytvoriť vlastnú predstavu o Bohu. A potom od Neho očakávať, že sa bude správať podľa jeho predstáv. Taká nádej však vždy skôr či neskôr stroskotá. Človek sa potom stáva súčasťou davu. Davu, ktorý kričí. Davu, ktorý odsudzuje. Davu, ktorý nenávidí. A namiesto toho, aby rástol v ľudskosti, odhaľuje svoju beznádejnú strápenosť. Živá nádej je iná. Vidí viac. Ukazuje viac. Pozerá ďalej. Usmieva sa. Pozdvihuje druhého. Nezameriava sa len na seba. Jej ťažisko je inde. Hľadá na to, čo je hore. Zaoberá sa tým, čo je večné a nepominuteľné. Pozerá na podstatu. Na Krista. Človek môže veriť aj vo vlastnú dobrotu. Môže si myslieť, že sám zo seba bude lepší. Že napraví seba i svet. No koniec takej viery býva často rovnaký. Sklamanie. Zrada. Zapretie. Tak ako pri

Petrovi. Ale Peter aj plakal. Učeník, ktorý zaprel Ježiša, zaplakal. A práve tam sa začína nový život. Každý život sa začína plačom. Aj znovuzrodenie sa začína plačom. Keď človek spozná svoj hriech. Keď oľutuje svoje previnenia. Keď prizná svoju slepotu. A keď sa otvorí a odovzdáva sa Božej milosti. Lebo sa naplnilo všetko, čo Boh zaslúbil. Aj to, v čo sme sa neodvážili dúfať. Boh vzkriesil Ježiša z mŕtvych. Kristus žije. Je medzi nami. Aj dnes skrze Ducha Svätého. Môžeme zakúšať Jeho dobrotu neustále. Môžeme cítiť Jeho blízkosť. Môžeme žiť z Jeho lásky. A práve tu stojíme pri slovách apoštola Pavla: „Teraz zostáva viera, nádej a láska.“ Viera. Nie hocijaká viera. Viera vo vzkrieseného Krista. Viera, že ako žije On, budeme žiť aj my. Nádej. Nie hocijaká nádej. Nádej večného života. Nie nádej pomínutelnosti. Nie nádej lesku sveta. Ale nádej v Toho, Ktorý sa nemení. A láska. Láska zjavená na kríži. Láska potvrdená prázdny hrobom. Láska spečatená Kristovou krvou. Láska, ktorá trvá naveky. Tieto tri potrebujeme. Aby sa smrť menila na život. Aby sa ničota menila na zázrak. Aby sa kliatba menila na požehnanie. Aby sa nenávisť menila na lásku. Aby sme neboli bezpríznakoví. Ale patrili Kristovi. A práve preto dnes slávime Nedeľu Svätej Trojice. Nie preto, aby sme vyriešili tajomstvo Boha. To človek nedokáže. Slávime ju preto, lebo Boh sa nám dal poznať. Ako Otec, Ktorý nás stvoril. Ako Syn, Ktorý nás vykúpil. Ako Duch Svätý, Ktorý nás vedie k viere a zachováva v nádeji. Otec je prameňom lásky. Syn je zjavením lásky. Duch Svätý je mocou lásky v našich životoch. A preto nie sme ponechaní sami na seba. Otec nás hľadá. Syn nás zachraňuje. Duch Svätý nás vedie. Trojjediný Boh je za človeka. A preto viera, nádej a láska nie sú len naším rozhodnutím. Nie sú len naším výkonom. Sú Božím darom. Darom Otca. Darom Syna. Darom Ducha Svätého.

Dnešný človek sa často bojí niekomu patriť. Chce byť sám sebe pánom. Nezávislý. Sebestačný. Evanjelium však hovorí niečo iné. Človek sa stáva skutočne slobodným vtedy, keď patrí Kristovi. Keď vie, Komu uveril. Keď vie, v Koho dúfa. Keď vie, Kým je skutočne a hodnoverne milovaný. Preto dnes vyznávame:

Veríme v Boha Otca, Ktorý nás stvoril. Veríme v Boha Syna, Ktorý nás vykúpil. Veríme v Ducha Svätého, Ktorý nás posväčuje a vedie. Pred nami stojí cesta. Omnoho vzácnejšia. (IK 12,31) Tá pravá cesta, na ktorej zostávajú tri veci od Boha. Vyberme si ju. Žime z viery vo vzkrieseného Krista. Držme sa nádeje večného života. A milujme láskou, ktorou si Boh zamiloval nás. Lebo vtedy bude Ježišovi patriť celé naše srdce. Celá naša duša. Celý náš život. Celá naša služba. Viera vo vzkrieseného Krista. Nádej večného života. Láska, ktorá nikdy nezanikne. Tieto tri zostávajú. Tieto tri postačia, lebo pochádzajú od Boha. Tieto tri dáva Boh Otec, skrze Ježiša Krista, v moci Ducha Svätého. Amen.

Modlitba: Trojjediný Bože náš, Otče náš nebeský, ďakujeme Ti za Tvoje sväté Slovo. Ďakujeme Ti za vieru, nádej a lásku. Ďakujeme Ti za Ježiša Krista, ktorý zomrel za nás a vstal z mŕtvych pre naše ospravedlnenie. Ďakujeme Ti za Ducha Svätého, ktorý nás vedie, potešuje a posväčuje. Ďakujeme Ti za všetko, čo od Teba denne prijímame, hoci si to často ani neuvedomujeme. Dnes Ti osobitne ďakujeme za našich maturantov a všetkých študentov, ktorí v týchto dňoch skladajú skúšky. Ďakujeme Ti za ich život, za dary, ktoré si im zveril, za ich vytrvalosť, námahu a prácu. Ďakujeme Ti za každé poctivé svedectvo, za každú správnu odpoveď, za každú chvíľu odvahy i pokoja. Ďakujeme Ti za korektnosť skúšajúcich, za spravodlivosť, za povzbudenie, ktoré mohli prežiť. Ďakujeme Ti aj za sklamania, ktoré nás učia pokore. Za neúspechy, ktoré nás učia dôverovať viac Tebe ako sebe. Za zatvorené dvere, ktoré nás vedú k tým, ktoré si otvoril Ty. Prosíme Ťa za všetkých, ktorí v týchto dňoch prežívajú neistotu, obavy alebo strach z budúcnosti. Daruj im pokoj. Pripomeň im, že ich hodnota nezávisí od výsledkov skúšok, ale od Tvojej lásky. Pamätáme aj na chorých. Buď pri ich lôžkach. Posilňuj ich telá i duše. Dávaj múdrosť lekárom, zdravotníkom, opatrovateľom a všetkým, ktorí sa o nich starajú. Pamätáme na osamelých. Na vdovy a vdovcov. Na tých, ktorým chýba blízkosť človeka. Na tých, ktorí nesú svoje bremená v tichosti. Nedovoľ, aby sa cítili opustení. Daj im zakúsiť svoju blízkosť. Pamätáme na núdzných. Na chudobných. Na nezamestnaných. Na všetkých, ktorým chýba každodenný chlieb, zdravie, domov alebo istota zajtrajška. Buď ich pomocou a ochranou. Pamätáme na naše rodiny. Na naše deti. Na našich rodičov a starých rodičov. Na našu cirkev. Na naše mesto, kde žijeme a vytvárame hodnoty. Na našu vlasť. Daj, aby sme boli ľuďmi viery, ľuďmi nádeje, ľuďmi lásky. Aby sme aj my prinášali pokoj tam, kde je nepokoj. Nádej tam, kde je zúfalstvo. Lásku tam, kde je nenávisť. Vypočuj nás pre zásluhy svojho milovaného Syna, nášho Pána Ježiša Krista, ktorý nás naučil modliť sa:... Amen.

Modlitba Pánova

Ofera: „Vďaka Bohu za jeho nevýslovný dar!“ (IIK 9,15) Amen.

Požehnanie: „Milosť Pána Ježiša Krista, Božia láska a spoločenstvo Svätého Ducha nech je s vami všetkými!“ (IIK 13,13) Amen.

Záverečná pieseň: Žalm č. 66. 2.4.6. verše: „Pred Tvojou slávou, velebnosťou...“